

ALLAH'IN YARATICILIĞINI VE YASALARINI İNKÂR;

EN BÜYÜK AKILSIZLIKTIR.

□□□□□□□□□□

Mehmet Ali Güller'in, Doğru Saptamaları ve Saptırmaları!

Cumhuriyet yazarı Mehmet Ali Güller *“Tanrı'nın Dengesi”* başlıklı yazısında, hem; *“Allah virüsleri neden yaratmıştır?*

Çünkü insanların belli bir sayının üzerinde çoğalmalarını önlemek lazımdır!” iddiasında bulunan... Yani, dolaylı olarak:

“İnsanları Allah yaratmış ama, besleyip doyuramayınca bu sefer onları öldürmek üzere virüsleri ve hastalık çeşitlerini yollamıştır.”

demeye çalışan bazı Prof.ların sakat mantığını eleştirip:

“Sorun; dünya nüfusunun, mevcut yiyecek-içecek imkânlarından daha fazla olması değil, küçük ve zalim bir azınlığın yiyeceklerin, ihtiyaç maddelerinin ve gelirlerin büyük kısmına, sömürü sistemleri ve işbirlikçi hükümetleri sayesinde el koymalarıdır!” şeklinde onurlu ve olumlu bir tavır takınmakta... Ve din istismarcısı, vahşi kapitalizmin emek avcısı bazı Hoca takımının küresel sermaye ve sömürü baronlarına kiralık fetvacılık yapmalarına karşı çıkmaktaydı.

Ama aynı yazar, Korona virüsünün varlığını ve tahribatını, ruhsuz ve şuarsuz tesadüflere bağlayan Evrim ve Darwinizm safsatasıyla izaha çalışmakta ve üstelik Mustafa Kemal'in *“Hayatta en hakiki mürşit ilimdir”*

sözünü kendince evrim inkârcılığına delil gösterip, çok çığ ve çirkin bir Atatürk istismarcılığına sığınmaktaydı.

Oysa başta NUTUK olmak üzere, Atatürk'ün Allah'a, Kur'an'a, Resulullah'a ve İslam'a samimiyetle inandığını ispatlayan binlerce örnek vardır. Bazılarınca *“Atatürk, Müslüman halkı ürkütmemek ve onları peşinden sürüklemek için inançlı bir tavır takınmış, ama sonradan bunları bırakmıştır!..”* iddiaları ise, Atatürk'ü korkaklık ve münafıklıkla suçlamaktır ve açık bir iftiradır.

Enzim ve protein yapısı ve Darwinizmin iflası:

Sadece tek bir uzvumuzu hareket ettirmek için vücudumuzda birçok işlemin gerçekleşmesi lazımdır. Bu işlemler, aldığımız karar ile başlamakta ve temele doğru inildikçe daha da kompleks bir hal almaktadır. Beynimizde emrin oluşması ile başlayan reaksiyonlar silsilesi, sayı olarak belki de milyarları bulmakta, bunların tümü için vücudumuzda sayısız enzim görev yapmaktadır. Yapmak istediğimiz sıradan bir hareket için dahi, hücreler içinde çok sayıda işlem birbiri ardınca yapılmaktadır. Tek bir hareketimiz için milyarlarca işlem gerçekleşirken, aynı anda beynimiz çalışmakta, kalbimiz atmakta, vücudumuza giren besinler sindirilmekte, kan akışı tüm hızıyla devam etmekte, hücrelerimiz çoğalmakta, tüm organlar fonksiyonlarını hatasız ve sistemli şekilde sürdürüp durmaktadır. Bu arada hücrelerimizdeki hareketlilik hiç durmamakta ve aksamamaktadır. Biz bunların farkında bile olmayız, bunları kontrol etmemiz de imkânsızdır. Böylece yaşamımızı devam ettirebilmek için onların bizim için yapmakla görevli oldukları milyarlarca işlem durmadan tekrarlanır.

Ancak işin gerçeği, enzimlerin de diğer proteinlerin de ve onları kontrol altında tutan büyük moleküllerin de herhangi bir şey yapmaya güçlerinin olmadığıdır. Onlar bir şey yapmaya güç yetiremedikleri gibi, bunların kontrolü de bizim dışımızdadır. Bedenimizde gerçekleşen tüm bu işlemler Allah'ın kontrolündedir ve siz de bu mükemmel sisteme dayanıp güvenerek aslında Allah'a teslim olmuşsunuzdur. Hastalık halleri dışında hiçbir aksamanın oluşmayacağını çok iyi bilerek huzurla yaşarız. Bu güvenin sebebi, bizi kusursuz yaratmış olan Allah'ın üstün gücünü biliyor ve buna güveniyor olmamızdır. Tesadüflere inandığını iddia eden hiçbir insanın, tesadüfen kopyalanan bir DNA sistemine, tesadüfen reaksiyona giren enzimlere, tesadüfen atan kalbine güvenerek hayatına sakin, sorunsuz ve huzurlu bir şekilde devam edebilmesi akıl dışıdır. İnsanın bu konuda sorunsuz ve huzurlu yaşayabilmesinin sebebi, bedenindeki sistemlerin hatasız çalışabildiğine dair inancıdır. Bunun tesadüflerle mümkün olamayacağını kuşkusuz kendisi de farkındadır.

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

Eğer bir insan, vücudundaki tek bir sistemin, örneğin *enzim sisteminin* nasıl çalıştığını, neleri kapsadığını, nasıl harikalar başardığını bilirse, bedeninde rastgele hiçbir şeyin oluşmayacağını daha iyi kavrayacaktır. Bir mucizeye tanık olduğunu ve bunun kendisine bir nimet olarak sunulduğunu anlayacaktır. Farkında bile olmadığı, gözle görülmeyen moleküllerin, kendisini yaşatmak için hiç durmadan çalıştıklarının ve bunun için adeta programlanmış olduklarının farkına varacaktır. Bunların, çeşitli "*kararlar aldıklarını*", "*tasarruflu davrandıklarını*", "*iş bölümü yaptıklarını*", "*kontrollü davrandıklarını*", kısaca şuurlu birer varlık gibi görev yaptıklarını anlayacaktır. Cansız bir moleküle şuur gerektiren hareketler yaptırmanın da ancak Allah olduğunu, yeryüzündeki canlı cansız tüm varlıkların sahip oldukları her bir molekülün Allah'ın ilhamı ile harika işler başardığını kavrayacaktır. Bunu fark etmek insan için bir nimet ve huzur kaynağıdır. Çünkü bu gerçeğin şuuruna varan bir insan, tüm yaşamı boyunca Allah'a güvenerek yaşayacaktır. Kendisini yaşatanın, kendisini sorumlu konumda imtihana tabi tutanın, sürekli olarak sayısız nimetler bağışlayanın Allah olduğunu anlayacaktır. Dünyada kendisine hayat verenin ahirette de kendisine hayat vereceğini ve dilerse cennetle ödüllendireceğini bilerek huzura kavuşacaktır. Allah'a yönelecek, Allah'a güvenecek ve tüm yaşamı boyunca gereksiz kaygılardan uzak kalacaktır. Allah'ın, Kendi sanatının mükemmel örneklerini yaratma sebeplerinden biri de zaten bu gerçeği ortaya koymaktır.

Mükemmel Özellikleriyle Enzimler ve İşlevleri, İnsanı Hayran Bırakmaktadır!

Eğer Allah bu denli kolaylık dilemeseydi, bir anlık gülümsememiz bile onlarca yıl alabilirdi. Yemek yiyebilmemiz, hareket edip düşünebilmemiz, konuşabilmemiz için yıllarca beklememiz gerekirdi. Ancak sistemlerimiz anında harekete geçiyor, istediğimiz an gülümseyebiliyor, yürüyüp koşabiliyor, sınırsız düşünebiliyor, saliseler içinde göz kırpbiliyor, yapmayı planladığımız hemen her şeyi istediğimiz an gerçekleştirebiliyoruz. Çünkü Yüce Allah, kusursuzca var ettiği bedenimizin, işlevlerini hızlı bir şekilde yerine getirmesini sağlayan bir sistemi bize nimet olarak vermiştir. Bu sistemin en önemli elemanlarından biri de olağanüstü yapıları ile dikkat çeken enzimlerdir.

Bir enzim, içinde mikroskobik boyutta yüzden fazla yapı taşının üç boyutlu bir şekilde birleşip uzlaştığı, insan aklının kavramakta güçlük çekeceği ve zorlukla çözebileceği kadar detaylı, kimyasal bir mucizedir. Vücuttaki görevi, tüm işlemleri "hızlandırırvermektedir". Gözümüzü kırpbilmemiz, elimizi hareket ettirebilmemiz, görebilmemiz, besinleri sindirebilmemiz, kısacası yaşayabilmemiz için enzimler gereklidir. Vücudumuzdaki enzimlerden biri tümüyle işlevini yitirse, yaşamımız sona erecektir. Örneğin biz bu yazıları okurken enzim denen kimyasal makinelerden milyarlarcası görevini yürütmektedir. Aynı anda sayısız işlem yaparak, bizim yaşamamız için gereken sayısız fonksiyonu harekete geçirmektedirler. Enzimler bedeninizde bir olayı

başlatmadıkça, değil bu satırlarda yazılanları anlayıvermeniz, bunları okuyabilmeniz, gözlerinizi bir harften diğerine çevirebilmeniz, hatta bu esnada nefes alabilmeniz bile mümkün değildir. Bir buruna, nefes borusuna, akciğerlere, oksijen taşıyan kan hücrelerine, kısacası nefes alabilmek için gerekli tüm donanımlara sahip olabilirsiniz. Ama eğer bedeninizdeki enzimler işlevsizse, nefes almayı başarabilmeniz mümkün değildir.

İşte, Allah'ın rahmeti ile böyle üstün yardımcılara sahibiz. Allah'ın dilemesiyle onlar bedenimizde hiç durmadan faaliyet halindedir. Yine Allah'ın rahmeti nedeniyle onlar yaşayabilmemiz için birer sebeptirler. Eğer onlar olmasaydı, bizleri hayatta tutan milyonlarca sebepten sadece biri devreden çıkacak ve yaşamımız sona erecekti. Gözle görülmeyen bir proteinin; bir insanın yaşamasına veya yaşamının son bulmasına vesile olabilmesi Allah'ın eşsiz bir sanatı değil midir? Rabbimiz enzim denen mikroskobik yapıları sebep kılarak, insan üzerindeki hâkimiyetini bizlere göstermektedir.

Enzimlerin Yapısı:

Sadece tek bir adım atmak istediğimizde bile, bedenimizde gerçekleşen olaylar hayranlık vericidir. Önce beynimizin içinde sayısız sinir hücresi, bacağımızı hareketlendirmek için minik elektrik akımları göndermeye yönelir. Bu akımlar omurilik soğanı ve omurilik aracılığıyla beyinden vücudun diğer kısımlarına, ardından da bacağımıza iletilir. Beynimizden yola çıkan bu elektrik akımı bacağımıza vardığında, o bölgede bulunan kas hücrelerinin kasılmasına ve dolayısıyla bacağımızın hareket etmesine sebebiyet verir. Bütün bu olaylar neredeyse eş zamanlı olarak gerçekleşirken aynı anda da hem gözlerimizden, hem bacağımızdan ve diğer duyularımıza hitap eden her bölgeden beynimize süratli ve kesintisiz bilgi akışı devam etmektedir. Aynı anda beyin, bacağımızın hareket etmesi için verdiği emrin ve ardından gerçekleşecek olan hareketin işleyişini de kontrol etmektedir. Sadece bir adım atabilmek için gerçekleşen olaylar, yukarıdaki paragrafta oldukça yüzeysel olarak belirtilmiştir. Ancak bilinmesi gereken, bu olayların tümünün ancak enzimlerin varlığı ile gerçekleştiğidir.

Çok uzun yıllar enzimler konusunda araştırma yapmış olan Dr. Edward Howel, enzimlerin insan için önemini ve etkilerini şu sözlerle özetlemiştir:

“Enzimler yaşamı mümkün kılan parçalardır. İnsan bedeninde gerçekleşen kimyasal reaksiyonların her biri için bunlar mutlaka lazımdır. Enzimler olmadan hiçbir mineral,

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

vitamin veya hormon görev yapamaz. Bedenimiz, organlarımızın tümü, dokularımız ve vücuttaki her hücre metabolik enzimler tarafından çalışır. Onlar, bedenimizi protein, karbonhidrat ve yağlardan inşa eden işçiler konumundadır. Tıpkı evimizi inşa eden işçiler gibi. İnşayı gerçekleştirmek için hammaddeniz olabilir ama işçiler (enzimler) olmadan işe başlayamazsınız bile.”

Evet enzimler; bir hücreyi bir düzen içinde çalışan son derece gelişmiş minyatür bir fabrika haline dönüştüren proteinlerdir. **Şu ana kadar tanımlanmış 2000 kadar enzim vardır. Sadece damarlar 98 ayrı enzim tarafından kontrol edilmektedir. Kalbin, beynin veya karaciğerin ise kaç enzim tarafından kontrol edildiği henüz bilinmemektedir. Enzimler, hücre içinde sayısız reaksiyonu harekete geçirir, gerektiğinde durdurur, moleküllerin şekillerini değiştirir, yeniden meydana getirir veya yok ederler. Ancak kendileri bozulup değişmezler. Yapmaları gereken işlemleri yerine getirmelerinin ardından, enzimler yeni görevleri gerçekleştirmek için hazır beklemektedir.**

Enzimler katalizör görevi yürütmektedir. Kendileri bir kimyasal tepkimeye katılmadan tepkimenin hızını artırırverirler. Bunu daha iyi anlayabilmek için *kataliz* işleminin ne olduğunu bilmemiz gerekir. Bir maddeyi enzimlerin olmadığı bir ortamda parçalayabilmek için aşırı ısı, şiddetli asidik veya bazik ortam gibi çok yoğun şartlar ve yüksek enerji gerekmektedir. Buna *aktivasyon enerjisi*

denir. Laboratuvarda aktivasyon enerjisinin sağlanması oldukça zorlu koşullara bağlıdır. En önemli şart ise yüksek ısıdır. Ancak hücre içinde binlerce reaksiyon aynı anda gerçekleşir ve aktivasyon enerjisi ısı ile sağlanamaz. Çünkü bu kadar yüksek ısı hücre içinde gerçekleşen tüm reaksiyonları olumsuz etkileyip tamamen bozar. Isıya maruz kalan hücre, sitoplazmasını tümüyle kaybeder. Dahası yüksek ısı, hidrojen bağlarını parçalar, DNA kopyalanmasını olumsuz şekilde etkiler ve hücre içinde daha birçok sistemin devre dışı kalmasına neden olur. Dolayısıyla hücre içinde sürekli olarak gerekli olan aktivasyon enerjisini ısı ile sağlamak mümkün değildir. İşte, canlı organizmalar içinde reaksiyonların, yüksek ısı gibi şartlara gerek kalmadan gerçekleşebilmeleri için *enzimler gereklidir.*

Çünkü enzimler, reaksiyonlar için gereken aktivasyon enerjisini düşürürler. İşte *kataliz*

, bu enerjinin düşürülmesi ile gerçekleşen işlemdir.

Enzimler kataliz işlemini, reaksiyona girdikleri moleküllerle geçici bir birliktelik kurarak yapmaktadır. Bu geçici birliktelik, mevcut kimyasal bağları zayıflatıp yenilerinin oluşmasını sağlamaktadır. Dolayısıyla reaksiyonun oluşması için az bir miktar dışında enerji kullanılmamaktadır. Enzimler bu yolla, katıldıkları reaksiyonları, katalize edilmemiş reaksiyonlara göre 1 milyon ila 1 trilyon kat hızlandırırılar. Tek bir enzim molekülünün,

birbiriyle aynı on binlerce molekülü tek bir saniyede katalize edebilmesi bir mucize sayılır ve elbette Allah'ın sonsuz aklına ve kudretine bağlıdır. Bunu kör tesadüflerle izaha çalışmak akla ziyandır. Kimyacıların yüksek sıcaklık, parçalayıcı asitler ve özel araçlarla yapmayı ancak başarabildikleri işlemleri enzimler o kadar kolay ve seri bir şekilde yaparlar ki, ne asite, ne özel araçlara, ne basınca, ne yüksek sıcaklığa ve ne de uzun bir zamana ihtiyaçları vardır. Az miktarda ısı üretmek suretiyle, bir saniyeden çok daha kısa bir zaman içinde görevlerini hatasız şekilde başarırlar. Bu özel proteinler; yağları işler, şekerin yapısını değiştirir, nişastayı parçalar, yeni besin maddeleri oluşturur, artıkları atar ve kanı temizlerler. Aynı zamanda yaşlanmayı geciktirir, bağışıklık sisteminin direncini artırır, hafızayı güçlendirir, kasları meydana getirir, ciğerlerden karbondioksiti temizleyip arındırırlar. Enzimler, insanı yaşatmak için sürekli olarak uğraşan özel yardımcıları gibi görev yaparlar. İşte Korona virüs de, yine Allah'ın yaratmasıyla bu hayati işlemi zorlaştırıp akciğerlerin iflasına yol açmaktadır.

Enzimler, tüm vücut fonksiyonlarının çalışması için gereklidir. Dolayısıyla enzimlerin varlığı da fonksiyonları da büyük bir komplekslik içerir. Bu durum, tüm canlılığın bir seri tesadüfi aşamalarla kendi kendine meydana geldiğini iddia eden *evrim teorisini* deli saçmasına çevirmektedir. Çünkü evrimciler, yaşamın tesadüflerle gelişim gösterdiğini iddia ederken, bunu sağlayan yapıların "basit" oldukları varsayımına dayanıvermektedirler. Ancak her geçen gün insan bedenine ait yepyeni kompleksliklerle karşılaşmaları, evrimcileri çıkmaza sürüklemektedir. Böylece yaratılış gerçeğine karşı uydurulan *evrim teorisi* sürekli olarak geçersiz hale gelmektedir.

Bu önemli gerçeğin farkında olan Cambridge Üniversitesi'nden evrimci Dixon ve Webb, e vrım teorisi için en büyük saçmalıklardan birini oluşturan enzimler ile ilgili olarak şu tanımlı yapmaktadır:

“Enzimlerin temelini içeren her şey, hayatın temeli gibi -ki bunlar temelde aynı şeylerdir- harika zorluklar ve koşullar içermektedir. Enzimlerin ortaya çıkışının, yani Hopkins'in tabiriyle yaşamın ortaya çıkışının, evrenin tarihindeki en olağandışı ve en anlamlı olay olduğunu itiraf etmemiz gerekir.”

Dixon ve Webb'in "zorluk" olarak tanımladıkları şey, evrimin açıklayamadığı komplekslikler ve mükemmelliklerdir. Bir evrimci için enzimin sahip olduğu olağanüstü kompleksliğin hiçbir açıklaması yoktur. Çünkü bu üstün eserin tek Yaratıcısı Allah'tır ve

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

Allah, tüm varlıkları kusursuz şekilde yaratandır. Bir evrimci biyolog olan Frank Salisbury de, enzimlerdeki -evrimcilerin açıklayamadığı- bu üstün kompleksliği şu sözlerle ifade etmiştir:

“Artık hücrenin düşündüğümüzden çok daha kompleks olduğunu biliyoruz. İçinde binlerce fonksiyonel enzim bulunmaktadır. Bunların her biri kendi başına kompleks birer makinedir. Dahası her enzim, DNA'nın bir parçası olan bir gene karşılık olarak ortaya çıkmıştır. Gende bulunan bilginin içeriği -genin kompleksliği- onun kontrol ettiği enzim kadar büyük olmalıdır.”[1]

Bu çok önemli bir bilgidir. Enzimler, Allah'ın dilemesiyle genlerin kontrolünde oluşan ve yine onların kontrolünde hareket eden proteinlerdir. Dolayısıyla genlerin sahip oldukları komplekslik de enzimlerdeki kadar büyük olması gerekir. Genlerin sahip oldukları kompleksliği ise şu sözlerden hatırlayabiliriz:

Örneğin bizlere, genin içerdiği bilginin onun kontrol ettiği enzimler kadar büyük olması gerektiği söyleniyor. Orta büyüklükteki bir proteinde yaklaşık olarak 300 amino asit bulunmaktadır. Bu protein bir DNA geni tarafından yapılmakta ve bunun da kendi zincirinde 1000 nükleotidi bulunması lazımdır. Bir DNA zincirinde dört tip nükleotid bulunması gerektiğine göre, eğer tesadüfen olsaydı 1000 tane bağlantısı olan bir genin ortaya çıkışı 4^{1000} farklı şekilde olacaktı. Bunun anlamı 4'ün ardından gelen bin tane sıfırdır ve tesadüfen oluşması imkânsızdır. Bütün bu komplekslik sadece basit bir hücrenin ve virüsün meydana gelişi için lazımdır.

Evrimcilerin, canlılığı oluşturan her bir yapının, uzun ve ağır aşamalar sonucunda, çeşitli hayali mekanizmalar yoluyla tesadüfen şekillenip oluştuğunu iddia etmeleri tam bir çarpıtmadır. Oysa evrimcilerin, evrimleştirici bir unsur olarak öne sürdükleri *mutasyon ve doğal seleksiyon mekanizmalarının* herhangi bir evrimleştirici özelliği bulunmamaktadır. Şimdiye kadar bir canlının, yapısındaki herhangi bir organelin evrimleşip değiştiği ve başka bir canlıya fayda sağlayacak yeni bir yapı haline geldiği asla vaki olmamıştır. Dahası; genetik, tıp, biyoloji ve mikrobiyoloji bilimleri, bir canlının protein veya genlerindeki herhangi bir değişimin, o canlının genetik bilgisinde kopmalar, bozulmalar ve ciddi hasarlar meydana getirdiğini kesin olarak ortaya çıkarmış ve herhangi bir genin veya proteinin, tamamen farklı fonksiyonlara sahip başka genlere ve proteinlere dönüşümünün imkânsızlığını açıkça kanıtlamıştır. Evrimcilerin, tümüyle kontrolsüz şartlar altında tesadüfen meydana geldiğini iddia ettikleri proteinler ise, henüz laboratuvar ortamında bile oluşturulamamıştır. Günümüz koşullarında, günümüz teknolojisi ve imkânlarıyla, tam

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

kapasiteli laboratuvarlarda en nitelikli bilim adamlarının oluşturamadıkları böylesine kompleks bir yapının, kendi kendine, rastgele aşamalarla oluşması, kesin olarak imkânsızdır.

Enzimler de birer proteindir ve tesadüfen meydana gelmesi imkânsız olan bir genin içerdiği olağanüstü bilgilerle oluşan ve Allah'ın dilemesiyle söz konusu genin kontrolü altında çalışan kompleks yapılardır. Dolayısıyla enzimlerin de tesadüfen meydana gelebilmeleri imkânsızdır, içerdikleri bilgi oldukça akılcı ve karmaşıktır. Cambridge Üniversitesi'nden matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle, bir evrimci olmasına rağmen, enzimlerin tesadüfen meydana gelemeyecekleri gerçeğini şu şekilde aktarmıştır:

“Eğer maddenin, organik sistemleri hayata sürükleyen temel bir prensibi varsa, bunun varlığı laboratuvarlarda kolaylıkla gösterilebilmelidir. Örneğin ilkel çorbayı gösterebilmek için bir yüzme havuzu edinebilirsiniz. Bunu biyolojik temeli olmayan istediğiniz kimyasal ile doldurabilirsiniz. Bunun üzerine veya içine istediğiniz gazı pompalayabilir ve onu hoşunuza giden herhangi tip bir radyasyona maruz bırakabilirsiniz. Deneyi bir sene kadar sürdürebilir ve 2000 enzimden kaç tanesinin oluştuğunu gözlemleyebilirsiniz. Ben size cevabı verebilirim, böylelikle deney için gereken zaman, zahmet ve harcamadan kurtulursunuz. Deney sonunda, amino asitlerin ve diğer basit organik kimyasalların oluşturduğu katranlı bir çamur dışında elinize hiçbir şey geçmeyecektir. Bu konuda nasıl bu kadar kendime güveniyorum? Eğer bunun tam tersi olsaydı, bu deney çoktan yapılırdı ve bütün dünyada oldukça ünlü ve tanınmış bir deney olurdu. Ve bunun maliyeti, insanın Ay'a ayak basması için gereken maliyet dikkate alındığında oldukça önemsiz kalırdı.”[2]

İnkârcılık, akılsızlık ve sapkınlıktır!

Şuursuz atomlar birleşerek dünyanın en kaliteli televizyonlarından bile daha iyi görüntü veren gözleri meydana getiremezler. Şuursuz atomlar tesadüfen birleşerek dünyanın en kaliteli teybinden daha iyi stereo işitme sistemi kulakları var edemezler. Şuursuz atomlar tuttuğu bir şeyi hissedemez, tattığı bir şeyi anlayamazlar. Şuursuz atomlar bir gülün kokusunu algılayamazlar. Şuursuz atomlar bunların hiçbirini yapabilecek güce sahip değildirler. Şuursuz atomlar; koşan, gülen, düşünen, laboratuvarlarda kendi hücrelerini inceleyen insanı meydana getiremezler. Onda, hücrelerinin tümüne ulaşan bir dolaşım sistemi, tüm yediklerini yeni hücrelere dönüştüren bir sindirim sistemi, tüm bedenine emir veren bir beyin var edemezler. Şuursuz atomlar, laboratuvarlardaki en üstün cihazlardan daha hızlı çalışan, besinleri parçalayıp küçük yapılara dönüştüren, DNA'yı kopyalayabilen, atık maddeleri yok eden, mesajları ileten, 100 trilyon hücrenin her birinde her saniye yüz binlerce reaksiyon

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

gerçekleştiren enzimleri meydana getiremezler.

Ama Darwinizm bu açık gerçeği kabul etmek istemez. Bir enzimin son derece kompleks ve üstün bir yapıya sahip olmasını, milyarlarca yıllık işlemleri saniyenin en küçük birimlerine indirmesini, sözde tesadüflerin bir eseri olarak gösterir. Görmeyen, duymayan, hissetmeyen şuarsuz atomların bir araya geldiklerinde birbirleriyle haberleşebildiklerini, diğer atomları tanıyabildiklerini, onlarla işbirliği yapabildiklerini iddia eder. Bunun sonucunda; gören, duyan, hisseden şuurlu insanlar meydana gelmesinin tesadüflerin sözde gücünden kaynaklandığını öne sürer. Darwinizm; dağları, denizleri ve tüm canlıları kör tesadüflerin var ettiğine inanır. Çünkü bu sözde güç, yani tesadüfler; Darwinizm'in kompleks varlıklar var eden, mucizeler meydana getiren *yalancı ilahı* yerindedir. Darwinistler, işte bu şeytani büyüünün etkisindedirler. Son iki yüzyılın en büyük kitle aldatmacasının temeli, işte bu yalancı ve asılsız inanç sistemidir.

Darwinizm safsatası ve evrim yanılığı.

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Tabiattaki harika canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, *evrende ve canlılarda çok açık bir "düzen" bulunduğu bilim tarafından ispat edilmesiyle* çürümüş ve çöpe atılmış uyduruk bir düşüncedir. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmış vaziyettedir. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen bir sürü yalanlara ve yapılan sahtekârlıklara dayalı olarak yürütülmektedir.

Ancak bu propaganda ve palavralar, bilimsel gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanığı olduğu, son 40 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya sermiş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle bağımsız ve vicdanlı; biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini "Yaratılış gerçeğiyle" açıklamaya yönelmektedir.

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

Darwin'i çaresiz bırakan sorular!

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kasıtlı ve kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atılmıştı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini, Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkmaktaydı. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde bazı değişimlerle farklılaşmışlardı. Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmamaktaydı; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" kurgularıydı. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında şaşkındı.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların; zamanla gelişen bilim tarafından giderileceğini, yeni bilimsel bulguların kendi temelsiz teorisini güçlendireceğini umarak bunu kitabında sıkça vurgulamıştı. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorisinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel noktadan kaynaklıydı:

1) Darwinist Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktaydı.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulguya rastlanmamıştı.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktaydı. Yani yüzbinlerce yıl önceki canlılarla bugünküler hemen hemen aynıydı.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni, Yüce bir Yaratıcıya ihtiyaç duymaktaydı!

Yazar Ahmet AKGÜL

01 Mayıs 2020

Evrinciler, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia ediyorlardı. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandı. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak lazımdı. Evet sözü edilen o "*ilk hücre*" nasıl ortaya çıkmıştı?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "*ilk hücre*"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, kendi başına rastlantısal olarak meydana geldiğini savunmakta, yani safsataya inanmaktaydı. Bu akıl ve mantık dışı teoriye göre, cansız maddeler tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmıştı!? Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiaydı, akıl ve mantık dışıydı. Çünkü küçük bir enzim proteini dahi kendiliğinden oluşamaz ve harika işler başaramazdı!.. Darwinizm densizliğine inanmak, bir maymunun en gelişmiş bir bilgisayarı yapmasına inanmaktan daha beter bir zavallılıktı!..

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}allahinyaraticiligi{/mp3}

[1] American Biology Teacher, Eylül 1971

Yazar Ahmet AKGÜL
01 Mayıs 2020

[2] <http://www.strengthsandweaknesses.org>